

WIKOV TIMES

02

magazín, leden 2020

ROZHOVOR

Martin Wichterle,
majitel Wikov Industry

Shrnutí
roku 2019

Rozhovor:
Otec a syn

Strojárna
s baťovskou stopou

Život a práce
v ruské Tveri

Budme hrdí a nevzdávejme se.

Novoročních přání a předsevzetí jste, milí čtenáři, jistě slyšeli dost. A stejně tak rekapitulací uplynulých dvanácti měsíců. Přesto si myslím, že změna letopočtu si zaslouží krátké bilancování i z pohledu Wikovu. Nebudu skrývat radost: Rok 2019 naplnil má očekávání. A v roce 2020 vidím značný potenciál.

Loni jsme úspěšně rozjeli montážní závod v Rusku, převzali německý GGG,

dodali převodovky desítkám zákazníků na celém světě. Výrazně jsme navýšili výkonnost firmy. I přes často neuvěřitelné překážky jsme dokončili většinu klíčových projektů. Závěr roku byl hektický, plný stresových situací a emocí. Nicméně jsme zmobilizovali síly a dotáhli celoroční snažení do úspěšného konce.

Za jeden z pozitivních výstupů považuji vydání prvního čísla Wikov Times. Podle reakcí mnoha z vás to byla trefa do černého. Překvapilo mě, kolik lidí vznik časopisu a zejména jeho obsah ocenilo. Zaznamenali jsme samozřejmě i dotazy na kvalitu uveřejněných fotografií. Ano, rozhodli jsme se být šetrnější k životnímu prostředí a použili papír, na kterém obrázky ztrácejí trochu ze své ostrosti. Oželeli jsme lesk a dali přednost ohleduplnosti. To je, myslím, férové.

Co je před námi? Věřím, že výrazně pokročíme s investičním záměrem a začneme vybavovat výrobu nejmoderněj-

šími, velmi produktivními technologiemi na obrábění. Podle stávajícího plánu bychom měli začít s výrobou ozubení. Ruku v ruce s ní půjdou výrazné změny layoutu současné obrobny. Chystáme se rozšiřovat obchodní aktivity na ruském trhu, budeme prohlubovat integraci firmy Gmeinder do skupiny Wikov. Lépe tak využijeme všechny synergie – technologická propojení, konstruktérské know-how, tržní potenciál (především v západní Evropě).

Wikováci se mohou těšit na spoustu práce. To je v pracovním životě nejdůležitější. Mne osobně potěší, když budeme pozitivně naladěni. Když budeme hrdí na to, co děláme. Když budeme o své práci přemýšlet a vykonávat ji, jak nejlépe dovedeme. A nic nevzdáme.

Budte zdraví, šťastní a spokojení.

Zbyněk Berger
generální ředitel Wikov MGI

Obsah

- 03 Mix
- 04 Přečtete si
- 07 Byznys
- 10 Letem světem
- 14 Wikováci mimo práci
- 18 Wikov společně
- 22 Jsme Wikov
- 24 Do notesu
- 26 EkoWikov
- 27 Hrajeme si

Wikov Times, leden 2020

Vydavatel: Wikov MGI, a.s.,

sídlo firmy: Zbečnick 356, 549 31 Hronov,

www.wikov.com, **e-mail:** mgi@wikov.com,

distribuce: informační centra Náchod, Hronov,

Červený Kostelec a místní kavárny,

sazba a tisk: Xantipa Agency s.r.o.,

grafika: Xantipa Agency s.r.o.

MK ČR E 23764

Přijměte přání radostných Vánoc a úspěšného nového roku.

We wish you a Merry Christmas and Happy New Year.

Frohe Weihnachten und ein glückliches neues Jahr.

Поздравляем Вас с Рождеством и Новым Годом.

WIKOV

2 0 2 0

V okrese první, v kraji pátí

Nadané žáky a studenty přilákalo do Wikovu loni v září okresní kolo soutěže Talenty pro firmy T-Profi. Čtyřicet mladých lidí poměřovalo schopnosti a vědomosti, když plnilo nesnadné soutěžní zadání. Kromě jiného museli účastníci pracovat v mezigenerační skupině, v časové tísní a podle technického zadání s nástroji, které denně nevyužívají.

O to víc potěšující bylo první místo v okresním kole, které vybojoval tým složený ze žáků pátých tříd, studentů druhých ročníků, strojaře a pedagoga ze SPŠ Otty Wichterleho, ZŠ a MŠ Hronov a Wikovu. Postoupil tak do krajského kola, které se konalo 15. listopadu v Hradci Králové. Ve velké konkurenci se jim podařilo získat krásnou pátou příčku.

V rámci okresního kola kompletovali z polytechnické stavebnice model mlýna, který byl vytvořen konkrétně pro tuto soutěž. V krajském kole pak sestavovali jeřáb. Všech osm členů se dokázalo skvěle zapojit. Vyzdvihnout je potřeba jak manuální zručnost, tak představitost a vynalézavost, s jakou postupovali.

„Pro Wikov šlo o další příležitost, jak mladé lidi seznámit s prostředím strojírenské firmy a zároveň se dozvědět o jejich potřebách, touhách i potenciálu,“ komentuje soutěž pořádanou Hospodářskou komorou České republiky Lucie Kejzlarová Erlebachová, personální ředitelka Wikovu. Účastníkům blahopřejeme a děkujeme za skvělou reprezentaci!

Já a vědec? To se musím smát

Martin Wichterle se rozhovorům nevyhýbá, nicméně čas dělí mezi řadu aktivit. Text otištěný ve Forbesu představuje majitele Wikov Industry z mnoha úhlů pohledu. Věděli jste třeba, že název Wikov ho napadl jen „nějakým osvícením“?

Jeho story rozhodně není přímočará. Nepatentovanou „značku“ Wichterle lze ovšem rozpoznat okamžitě: pracovitý, odvážný, sportovec... Studium geologie skončil ve správné chvíli na správném místě – v roce 1990. Okamžitě založil firmu KAP s náplní geologie, hydrogeologie a ekologie. Za 11 let ji se společníkem prodali Američanům za částku kolem půl miliardy korun. A šli nakupovat: porcelánky, strojírenské firmy, majoritu v britské vývojářské firmě Orbital2. A pak další kotrmelec: se společníkem si rozdělili majetek. Martinovi zůstalo strojírenství ČKD Hronov, Škoda Gear a Orbital2. Dál? Martin koupil rodinnou značku Wikov. Zastřešuje velkou část jeho podnikání v republice i po celém světě, které loni mělo obrát 2,2 miliardy korun. K tomu pár radostí: přikoupil si podíl ve sklárně Bomma a Růckl Crystal. Taky zrekonstruoval krkonošskou Vrbatovu boudu. Pořídil si 3 veterány Wikov. Má tři dcery, dvě studují v Americe, třetí v Anglii. A to je mu teprve 54 let.

Můžeme o vás říct, že jste vědec, když za sebou máte studia geologie?

Já a vědec? To se musím smát, za vědce se rozhodně nepovažuji. Abych o sobě mohl v geologii tvrdit, že jsem vědec, musel bych nastoupit skutečně akademickou dráhu. Geologové kopou krumpáčem a nemají tlusté brýle, přes něž hledí do mikroskopů. K vědě jsem vůbec netíhl, ale nechystal jsem se ani podnikat – studoval jsem za totality.

Ale rozhodl jste se rychle – firmu KAP jste založil už v roce 1990.

Všechno jsou to neuvěřitelné náhody a cesty osudu, které mě vždycky někam zavedly. Pořád se setkávám se spoustou příležitostí. Nedávno jsem seděl na obědě s Eduardem Kučerou (spolupřítel firmy Avast – pozn. red.). Vyprávěl, že měl někde motivační přednášku a měl vysvětlit, jak je důležité studium a tvrdá práce. A víte, co jim řekl? Že je to úplná blbost, a že když budou dít, nezbohatnou. S tím úplně souhlasím. Musí přijít ještě něco: osud, štěstí, odvaha, čich nebo kombinace toho všeho, co zařídí, abyste vkročili do správné uličky. A spoustu příležitostí při tom samozřejmě minete.

Proč jste obnovil značku Wikov?

Těch důvodů bylo víc. Ten hlavní, že jsme platili nesmyslné licenční poplatky za značky jako ČKD nebo Škoda. Řešením bylo udělat ze všeho jednu firmu a hledali jsme pro ni název. A mě shodou okolností, nebo nějakým osvícením, napadl prvorepublikový Wikov. Zjistil jsem, že známku vlastní nějaký Čechokanadčan, který ji koupil od správce konkurzní podstaty Agrostroje, což byl socialistický nástupce továrny Wikov. A pak ji prodal mně.

Čekali jsme historku, jak jste zatoužil obnovit rodinné dědictví.

Můžete to sice napsat, ale tak to opravdu nebylo. I když něco mě v té chvíli možná osvítilo.

Znáte historii vašeho rodu?

Určitě, hodně jsme se o ní doma bavili, seděli nad fotkami s návštěvami, které přijížděly za dědečkem a babičkou. Byly to někdy neuvěřitelné osobnosti, dědeček měl skvělé vztahy třeba s ro-

dinou Baťových. Takže ten dotyk prvorepublikové slávy jsem zažíval.

A ovlivnil vás?

Musím říct, že na mě to kdovíjaký vliv nemělo. Vyrostl jsem za Husákovy normalizace a má předkové nebyli celebrity typu Karla Gotta. Navíc první republika pro mě v mládí byla něco jako středověk. Neměl jsem pocit, že nade mnou visí balvan a já musím něco dokázat. To se sice změnilo po revoluci, ale v té době jsem začal úspěšně podnikat a ta tíha nebyla tak velká. Dohání mě to až teď. Proto jsem si pořídil obraz pradědečka, jezdím v původních autech Wikov a občas se hrabu ve starých rodinných fotkách.

Co všechno dnes zastřešuje značka Wikov?

Jednak je to strojírenská Wikov Industry, kde jsem stoprocentním majitelem. Vedle ní je sklářství, oddělená část mého podnikání, kde jsou i další minoritní partneři. Jsou to dva světy. Wikov je usedlá část, která se rozvíjí a funguje, a sklárny jsou mladé a cesta se u nich teprve hledá. Obojí jsou ale krásné obory, kde se dá něco vymýšlet, rozvíjet a tvořit. A to je na tom skvělé.

Jak vás napadlo sklářství?

Baví mě vytvářet produkty a hodnoty, které jsou unikátní a krásné. Ale jak je sklářství krásné, tak je těžké. Skláři mají ve svém emblému ležatou osmičku, která symbolizuje nekonečný boj se sklem, což dobře vystihuje celý obor. Je to velký boj uspět. Rozhodně už si další sklárnu pořizovat nebudu, ale jsem rád, že jsem se do toho pustil. Oproti strojírenství je to mnohem víc

o designu, marketingu, úplně jiný svět plný lidí, se kterými mě hrozně baví mluvit.

Jezdíte do skláren často?

Jsem tam pečený vařený. Sklu teď dávám půlku svého času.

Spojuje vůbec něco tyhle dva světy? Tedy křehké sklo a přesnou strojařinu.

Jak vývoj konstrukce složité převodovky, tak design skla je unikátní. Ve strojírenství i ve skle je skvělé, když držím v ruce konečný produkt. V obojím je přidaná duševní hodnota.

Jak se vám podniká v Česku?

Nestěžuju si, jediné, co mi chybí, je pozitivní atmosféra, která by mi dala větší chuť něco dělat. Mám na mysli stav věcí veřejných. Kdybych se mohl po Česku pohybovat s větším optimismem, vím, že bych byl nadšenější, pracovitější a výkonnější.

To chcete říct, že teď pracujete málo?

Nejsem moc výkonný, jen se tak tváním!

Chtěl jste někdy s byznysem seknout?

Není to tak dávno, kdy jsem uvažoval, že bych měl změnit intenzitu práce. Že bych si udělal třeba delší víkendy. Chvilí jsem si to maloval a pak jsem od toho prozatím upustil. Pořád to mám tak, že o víkendu jsem nervózní a těším se na pondělí.

Jezdíte na Vrbatovu boudu?

Často. Je odlehlá, a když všichni odejdou, jsem tam sám a je to paráda. Mi-

luju výhledy a z Vrbatky je vidět daleko. Když je krásně, běhám po horách, když je vánice, ležím s počítačem a lahví dobrého vína a jsem naprosto spokojený.

Co se vám při tom honí hlavou?

Třeba vývoj HDP. Nelekejte se! Souvisí to s mojí firmou, ale i s celým státem. HDP evropských států se po staletí zásadně neměnil. A české země se pohybovaly průměrně na 60 až 70 procentech HDP vůči Německu, což vůbec není špatné. Nejdál jsme se dostali za dob Kutné Hory. A teď, po éře komunismu, se pomalu vracíme tam, kde jsme historicky byli. Jenže jsou země, které dokázaly udělat velký skok, počín, co celý stát posunuje hodně dopředu.

Máte nápad, jak na to v Česku?

Máme příklady z jiných států: udělat jiný daňový systém, otevřít se cizí pracovní síle. Rychlodráha nám nepomůže, až ji za 20 let postavíme, Němci už budou dávno jinde. V tomhle platí nemilosrdné pravidlo: abyste někoho předešli, musíte utíkat rychleji než on. Jenže českému státu chybí vize. Proto se snažím i já spolu s lidmi kolem Aspen Institutu dát dohromady nápady, které by tohle mohly nakopnout. Třeba přivést sem mladé vzdělané lidi ze světa, kteří by to trochu rozproudili.

Kdyby se ten proud opravdu rozběhl, kde vidíte sám sebe?

Na barikádě se vztyčeným praporem. Možná spadnu, možná mě někdo picne, ale ten pocit zdviženého praporu

je k nezaplacení. Závidím těm, kteří tu možnost měli. Každý člověk by měl nějakou malou barikádu a prapor mít. Mít něco, za co je ochotný něco dát, něco zaplatit. To je přece nádherné. Tak po tom muži v mém věku touží!

Vy se smějete!

Jo, už se tam vidím.

Článek přetištěn se svolením časopisu Forbes.

Martin Wichterle majitel Wikov Industry

Narodil se 2. listopadu 1965 jako vnuk vynálezce kontaktních čoček Otto Wichterleho. Vystudoval geologii, v roce 1990 založil s kamarádem firmu KAP podnikající v geologii, hydrogeologii a ekogeologii. V roce 2001 ji prodal a získal kapitál pro další podnikání. Postupně koupil ČKD Technické laboratoře, ČKD Hronov, Škoda Gear, Orbital 2; vznikla skupina Wikov Industry. Investoval do Vrbatovy boudy na hřebenu Krkonoš a před krachem zachránil světelskou sklárnu Bomma. Sklo si zamiloval, takže pořídil také nižborské sklárny Rückl Crystal, které se dostaly do insolvence.

Martin Wichterle má tři dcery, rád sportuje (závodně lyžoval, věnoval se horolezectví, stále aktivně jezdí na kole), miluje hudbu a mineralogii.

Americké tramvaje mají česká srdce

Spojené státy nepatří k největším vyznavačům tramvajové dopravy. Přesto se v několika městech těší takzvané električky velké oblibě. Více než dvě třetiny převodovek použitých na nových tramvajových linkách v USA vyrobil Wikov.

PCC jako spása

„Naše role v renesanci americké tramvajové dopravy je klíčová. A není bez zajímavosti, jak moc jsou v tomto směru USA a Česká republika propojeny,“ říká na úvod historického exkurzu Martin Sychrovský, marketingový ředitel. Vraťme se tedy do doby po první světové válce, kdy rychlý rozvoj automobilismu začal v USA tramvajovou dopravu vážně ohrožovat.

„Tehdy se vyráběly pouze nevelké dvounápravové tramvaje, které neměly šanci vedle aut a autobusů ekonomicky obstát. Bylo nutné přijít s novým konceptem – moderně řešenou tramvají s velkou přepravní kapacitou a uživatelským komfortem, kterou z ulic velkých měst jen tak něco nevyšoupne,“ ilustruje situaci M. Sychrovský. Nová koncepce se jmenovala PCC (President's Conference Committee).

Zázrak se nekonal, ale...

Na podzim 1936 tak vyjely do ulic New Yorku první tramvaje PCC. S otočnými, dvounápravovými podvozky zaručujícími tišší a klidnější provoz a dalšími

novinkami. Každá náprava měla svůj trakční motor, přičemž osy motorů byly kolmé na osy náprav. Tramvaje měly navíc rychlost řízenou pomocí mnohastupňového odporníku, takzvaného zrychlovače.

„Nicméně zázrak se nekonal. PCC bylo v USA v letech 1936-1952 vyrobeno jen kolem 5 tisíc kusů. Ale... Američané začali licence na koncepci PCC prodávat,“ popisuje klíčový okamžik M. Sychrovský.

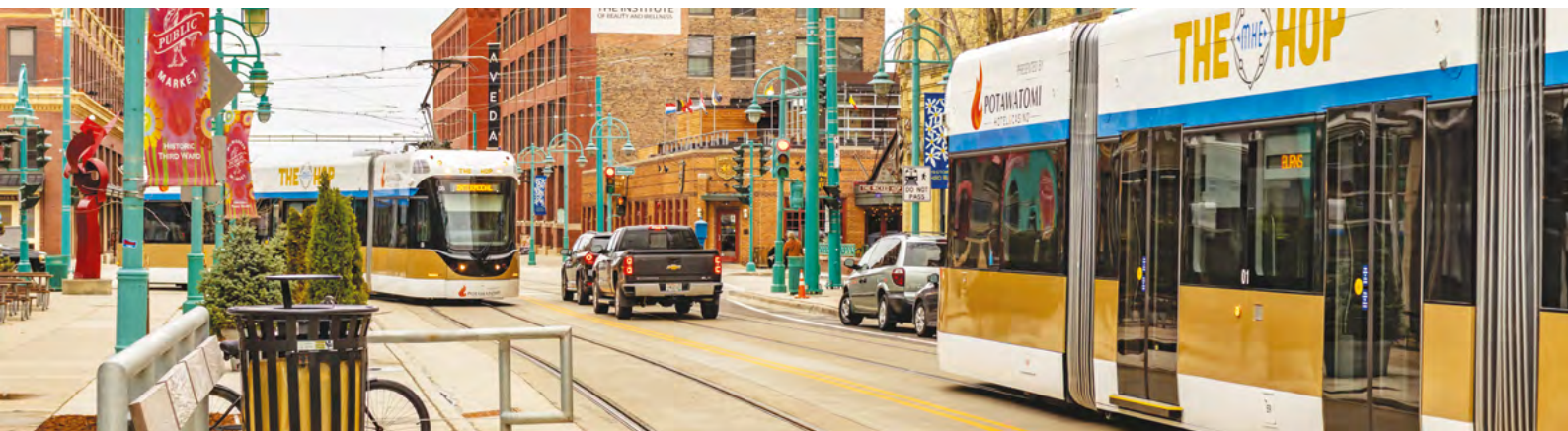
Licence pro Tatra Smíchov

Licenční smlouvu o spolupráci na výrobě tramvaje typu PCC podepsal s Američany v roce 1948 československý podnik Tatra Smíchov. Později od ní komunisté odstoupili, na vývoji však dále pracovali. V roce 1951 tak spatřila světlo světa první tramvaj T1 uplatňující prvky PCC, později přibyl vůz T2. Nejúspěšnější byla tramvaj T3, která se na trh dostala v roce 1962. Vyrobeno bylo neuvěřitelných téměř 14 tisíc kusů a zápis do Guinnessovy knihy rekordů přišel záhy, v roce 1988.

Zatímco u nás se tramvajím dařilo skvěle, v USA byl trend opačný. Až v roce 2001 vybudoval Portland na západním pobřeží USA zcela novou tramvajovou síť a vybavil ji, ano, nízkopodlažními tramvajemi Škoda Elektra 10T z České republiky!

Kruh je uzavřen

O dva roky později se ke stejnému kroku odhodlaly Tacoma (tramvaje Inekon Trio 12), Salt Lake City, Tuscon, Atlanta, Dallas, Washington D.C., Kansas City, Cincinnati, Detroit, Millwaukee, Oklahoma City. „V devíti z těchto měst jezdí tramvaje vyrobené v České republice či smontované a vyrobené na základě české licence přímo v USA. Tím se pomyslný kruh uzavírá,“ konstatuje marketingový ředitel. Více než 60 procent tramvajů na nově postavených linkách v USA využívá wikovacké převodovky. „V porovnání se světem je sice tramvajový trh Severní Ameriky marginální, ale Wikovu to vadit nemusí. Věříme totiž, že budeme hrát prim i v dalších amerických městech, která plánují nové tramvajové linky otevřít.“

Standardizace jako odpověď na měnící se trh

Schopnost přizpůsobit se požadavkům zákazníků rychle a v potřebné kvalitě i množství, to je zřejmě mantra každé agilní a tedy konkurenceschopné firmy. Trh mechanických průmyslových převodovek se zásadně mění, dřívější konstrukční řešení na něm nemohou obstát. „Vyrábět speciální převodovky přesně na míru přestává dávat smysl,“ říká Zbyněk Berger, generální ředitel Wikov MGI.

Holá převodovka zákazníkům nestačí

Před otázkou, jak vyrábět, abychom zákazníkovi doručovali kompletní produkt, během 3-5 měsíců, za cenu blízkou té nejnižší a samozřejmě v maximální kvalitě, stojí všechny průmyslové podniky. Odpovědí může být standardizace. „Abyste na trhu přežili, potřebujete vyrábět co nejefektivněji a zároveň si zachovat variabilitu, která splní nejnáročnější požadavky zákazníka. Ten dnes očekává, že nedostane jen holou převodovku, ale kompletní řešení, tedy přinejmenším celý pohon,“ popisuje marketingový ředitel M. Sychrovský.

Proto je zapotřebí přestavět kompletně logiku konstrukčního řešení a posunout se směrem ke „stavebnici“, ze které lze finální převodovku podle požadavků zákazníka doslova složit. Například převodovky pro dvouválec do gumárny a převodovky pro mletí vápence mají identické vnitřní díly (ozubení, ložiska) a liší se „jen“ systémem připojení ke stroji. Na zdánlivě rozdílné aplikace je použita velká část shodných dílců.

M. Sychrovský vysvětluje: „Máme-li možnost sloučit výrobu shodných dílců, například ozubených kol, je to jednak levnější a za druhé můžeme využít zcela nové efektivní a vysoce produktivní stroje a nástroje. Tím znovu šetříme čas a peníze zákazníka. Vhodným pří-

slušenstvím převodovky pak vyřešíme specifika dané aplikace a téměř bezzbytku se přiblížíme požadavku objednatele.“

Flexibilní Orbi-flex

Příkladem využití jedné technologie v mnoha oborech je planetová převodovka Orbi-flex s technologií pružného čepu. Wikov ji vyrábí od roku 2002, neboť šetří místo, zástavbové rozměry a obtojí i v extrémních podmínkách.

Na základě pozitivních zkušeností s Orbi-flexem ve větrných elektrárnách se konstruktéři rozhodli přenést unikátní technologii pružných čepů také do jiných oborů. Po přílivových elektrárnách přišlo na řadu uplatnění v mixérech gumárenských směsí, jejichž pohony značným namáháním velmi trpí. Otevírají se také možnosti instalace v recyklačních drtičích na dřevní hmotu, stavební suť, pneumatiky, komunální odpad. Orbi-flex se prosazuje i ve speciálních mlýnech nové koncepce pro mokré mletí vápence, které je energeticky podstatně méně náročné a navíc méně prašné.

Být online je in

„Standardní produkt si zaslouží katalog. V dnešním pojetí, kdy co není online, jako by nebylo, však na tištěný katalog zapomeňme,“ upozorňuje marketin-

gový ředitel s tím, že ani interaktivní elektronický pdf formát už zákazníkům nepostačuje. Wikováci proto vyvinuli online konfigurátor převodovek Orbi-flex, ve kterém si každý může navolit převodovku podle vlastních potřeb.

Po roce optimalizace konfigurátoru se kompletní výpočet převodovky zásadně zrychlil, zjednodušil se také design – zákazník vidí všechny navolené veličiny na jednom monitoru. Program ihned generuje dvourozměrný rozměrový výkres převodovky a nabídne stáhnutí 3D dat. Převodovku tak může zakomponovat přímo do svého stroje. Pokud navíc vyplní kontaktní údaje, spojí se s ním obchodník Wikovu a volbu převodovky s ním doladí.

„Portfolio aplikací samozřejmě stále rozšiřujeme. Zároveň ale také myslíme na zákazníky, kteří z nějakého důvodu planetové řešení nevyužijí a dávají přednost osvědčeným čelním, případně kuželocelním převodovkám. Proto pracujeme na nové generaci katalogových převodovek WinGear, do nichž bude standardizace také implementována. Využijeme stejné principy unifikace jako v případě Orbi-flexu. Samozřejmě počítáme, že i v tomto případě nabídneme na našem webu online konfiguraci,“ uzavírá Martin Sychrovský.

Tykejme si s etiketou: Bez obav

Kdo podává ruku první, jak se obléci na pracovní večeři, k čemu jsou dobré vizitky... Znalost společenských pravidel zpříjemňujících a usnadňujících každodenní kontakt s lidmi v práci i soukromí se hodí každému. Na tomto místě se proto budeme seznamovat s business etiketou.

A nenechte se mýlit, není určena jen manažerům či generálním ředitelům. Její základy uplatníte při návštěvě restaurace, divadla, při pracovním pohovoru nebo na zahradní party. Naše gesta, oděv, pozdrav, chování při stolování či témata hovoru vypovídají možná víc, než si myslíme. Dodržování etikety není žádná věda. Vydejme se spolu za poznáváním pravidel zdvořilého chování. V příštím čísle najdete první konkrétní tipy na vybrané téma.

Klášter Broumov chce být hybatelem rozvoje kraje

Vzdělávací a kulturní centrum Broumovsko pečuje o kvalitu života v celém regionu. Nabízí nejen prohlídky areálu a jedinečného barokního komplexu Kláštera Broumov, ale také workshopy, výstavy, koncerty, divadlo, trhy či besedy. Od loňského roku ve spolupráci s Wikovem.

Práce ve veřejném prostoru je z velké části postavena na důvěře. Jana Školníka z Agentury pro rozvoj Broumovska tedy spojení se strojírenským gigantom velmi těší: „To, že Wikov přistoupil na partnerství, je pro nás důkazem, že naše projekty oslovují čím dál širší území. Díky Wikovu můžeme realizovat další aktivity přispívající k obnově a kultivaci celého regionu. Věřím, že inspirace může být oboustranná. A řekl bych, že spolupráce s Wikovem šlape jako dobrá převodovka.“

Strojaři, umělci, historikové i vědci mají podle něj mnoho společného. „To propojení je zcela přirozené. Skrze setkávání můžeme udržet soudržnost a diskuzi nad společnou budoucností a ovlivňovat svět kolem,“ vysvětluje J. Školník, kterého naposledy potěšil 6. ročník Broumovských diskuzí, jež do kláštera přilákaly zajímavé hosty z celé republiky. Více než 600 účastníků otevřelo témata proměn důvěry a porozumění a směřování společnosti.

Pokud se do Kláštera Broumov vypravíte v zimě, nenechte si ujít komentované prohlídky. Dají vám nahlédnout do nejkrásnějších historických interiérů Kláštera. Prohlédnete si knihovny, refektáře s unikátní kopii Turínské plátna i bohatou freskovou výzdobu kostela sv. Vojtěcha. „Přijměte pozvání třeba na koncert Tony Blues Band, který se uskuteční 29. ledna, nebo navštívte nově otevřený svět umění v Galerii Dům či Dětskou galerii Lapidárium,“ láká místopředseda agentury.

Pro rok 2020 hodlá Agentura pro rozvoj Broumovska zůstat jedním z aktivních hybatelů rozvoje kraje. „Věříme, že jsme na správné cestě a že se nám to společně bude dařit,“ přeje si J. Školník.

Rok 2019 rozhodně nebyl tuctový

„Dobry obchod je takovy, kde jsou spokojeni vsichni zúčastneni,“ tvrdil Tomáš Baťa, o kterém najdete zmínku i na straně 18. Tentokrát se však nebudeme věnovat jeho odkazu. Zaměříme se na obchodní aktivity a zhodnocení zakázek roku 2019. Josef Kašpar a Michal Stuchlík komentují uplynulý rok z pohledu obchodníků.

„Obecně můžeme konstatovat, že z obchodního hlediska šlo o rok velmi úspěšný, i když jsme získali i některé negativní zkušenosti. Důležité je však to, že se k nám zákazníci vracejí a zároveň se nám daří získávat zákazníky nové. V roce 2019 jsme vedle tradičních zemí EU, jakými jsou Německo, Polsko, Itálie, Velká Británie a Maďarsko, exportovali naše výrobky také do Slovinska nebo Litvy. Významné zákazníky máme i v Rusku, Číně, Koreji, USA, Bolívii a Austrálii. K našim odběratelům patří samozřejmě i tuzemské firmy,“ rekapituje obchodní ředitel J. Kašpar.

Z realizovaných zakázek určitě stojí za zmínku obnovení dodávek kompletních převodovek pro větrné elektrárny. Zakázka pro čínský Dongfang zahrnovala sice „pouhých“ 10 převodovek, ovšem v nezanedbatelném finančním objemu převyšujícím 150 milionů korun.

Dalším významným segmentem, a v produktové linii převodovek pro kolejová vozidla můžeme říci i fenoménem, jsou dodávky kompletních sad dílů určených pro montáž našich převodovek v zahraničí. „Lokalizace výroby v zemi koncového zákazníka je požadavkem několika posledních let a my se ho musíme naučit řešit,“ říká Senior Sales Manager M. Stuchlík s tím, že pro Wikov to na jednu stranu přináší uvolnění kapacity při montáži pro jiné zakázky, ale na druhou stranu rostou nároky na expedici, logistiku a organizaci montáže za hranicemi. „Jeden takový projekt se rozběhl v ruském městě Tver, kam posíláme sady pro převodovky UK72. Ty se v podniku Виков - Редукторные системы montují do podvozků, které

putují do Petrohradu, kde jsou zasazovány do tramvají určených převážně pro Moskvu. Stojí za pozornost, že jde o největší vysoutěžený tendr na tramvaje na světě – týká se 300 tramvají a 1 800 našich převodovek. Jiným projektem podobného charakteru jsou převodovky pro soulské metro (třetí největší na světě), které z dodávaných sad montují Wikováci přímo v Koreji. Prvních 32 sad je už na místě.

Jak bylo zmíněno, rok 2019 přinesl i některé negativní zkušenosti. „Po dlouhé době musíme řešit zákazníka, který během realizace objednávky upadl do insolvenčního řízení. Věříme, že případ německé firmy Ernst Koch GmbH zůstane ojedinělý a není příznakem příchodu hospodářské krize i do našeho oboru,“ říká J. Kašpar.

Obchodní aktivity v roce 2020 bude Wikov směřovat k práci se stávajícími zákazníky, ale samozřejmě hodlá záběr svých obchodních aktivit v souladu se strategií společnosti nadále rozšiřovat.

Projekt WiKorea zahájen

„Pokud jde člověk do cizího prostředí a má za úkol zajistit fungování montáže převodovek v tak vzdálené zemi, je obav mnoho. Zároveň je to ale výzva, že pozná novou, pro nás exotickou zemi, kulturu, jídlo, lidi...“ představuje projekt WiKorea vedoucí servisu Pavel Slavík. Osmnáctiměsíční mise Wikováků v Koreji byla zahájena 3. listopadu. Do Osanu vyrazili vedoucí servisu, technolog montáže a dva montéři.

Za vším stojí spolupráce Wikovu s firmou Dawonsys, která nápad, aby čeští strojaři pracovali přímo na místě montáže, iniciovala. O finální osazení 352 převodovek pro vlakové soupravy Metro Soul se průběžně postará několik lidí, v Koreji se budou střídát. „Projekt jsme rozjeli se čtyřmi pracovníky, právě teď jsou zapotřebí osoby tři. Proto-

že jsme dohodnuti na době 1,5 roku s možností prodloužení, počítáme s obměnou Wikováků podle potřeby,“ doplňuje Pavel Slavík.

Nejde však o první zakázku pro Metro Soul. Převodovky mu Wikov dodává už od roku 2016. Dnes v korejském hlavním městě „jezdí“ 400 kusů českých převodovek ve 20 vlcích metra.

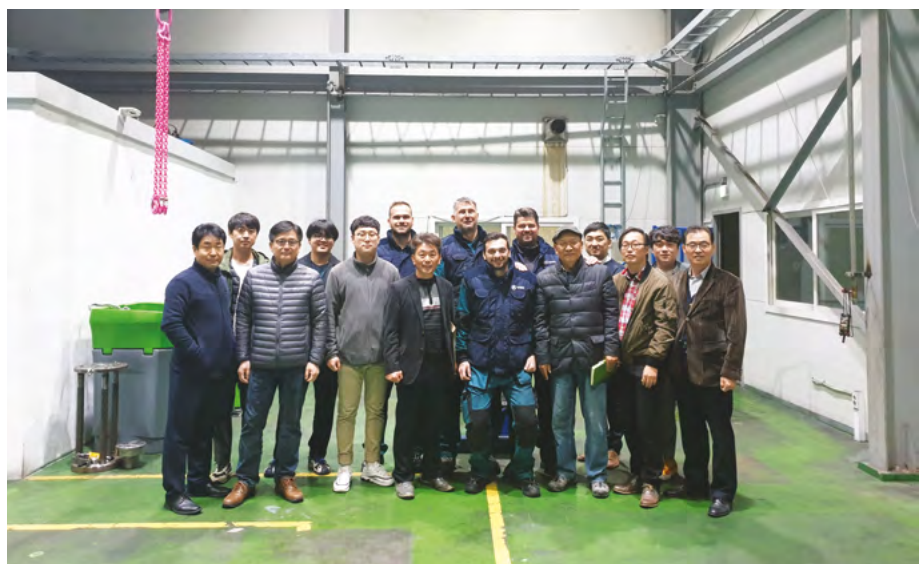
Korejská republika je 11. největší ekonomikou na světě, v roce 2018 vzrostla o 2,7 %. Bude zajímavé sledovat, jak se Wikováci s cizokrajným prostředím sžijí, jak si zvyknou na zcela jinou kulturu i pracovní návyky. Projektu WiKorea se budeme na tomto místě věnovat pravidelně. Těšte se na autentické zážitky ze země považované za jednoho z asijských ekonomických tygrů.

WiKorea
2019-2021

Wikováci v korejském Osanu osadí 352 převodovek pro vlakové soupravy Metro Soul.

Do Koreje za prací vycestují vždy 3-4 zaměstnanci Wikovu, střídát se budou v turnusech.

Wikov pro Metro Soul dodává převodovky od roku 2016.

Wikov fotogenický

První ročník národní iniciativy Czech Industry Challenge (CICH) zaujal Wikovými natolik, že se rozhodli přihlásit do všech jeho kategorií. Kromě náborové kampaně a webu poslali do soutěže také fotografie. A byl to právě velkoformátový snímek největšího planetového unašeče „David Brown“, který v soutěži (ve skupině II - konstrukce, robotizace, výroba strojů, zařízení a dopravních prostředků) zvítězil.

„Zachycuje kolegu Jána Marka stojícího v hale pod dvaadvacetitunovou součástí převodovky. S fotografem Salimem Issou jsme poměrně přesně věděli, co a jak bude fotit, ale nakonec k jedné změně přeci jen došlo,“ uvádí marketingový ředitel Martin Sychrovský, autor fotky dodává: „Fotografie totiž vznikly dvě. První jsem udělal s Michalem Berkou z obchodu, se kterým jsem byl domluvený. V sobotu, kdy jsme fotili, měl směnu Janko, sám amatérský fotograf. Zajímalo ho, co a jak na montáži děláme. Když jsem ho viděl stát pod převodovkou, bylo jasné, že on je tím pravým modelem pro můj záměr.“

Jedinečnost fotky wikovické převodovky spatřuje známý fotograf právě v monumentálnosti zachyceného objektu. Ostatně, záměrem CICH je ukázat český průmysl neotřelým způ-

sobem. „Spolu s organizátory chceme motivovat děti, studenty i dospělé lidi, aby si vůbec připustili, že práce v průmyslu je rozmanitá, zábavná, naplňující a má u nás dlouhou, úspěšnou tradici,“ vysvětluje M. Sychrovský.

Poprvé byla veřejnosti fotografie představena na veletrhu Expo Astana, kde se stala jednou z dominant velkolepě pojatého českého pavilonu. Řada návštěvníků si s ní udělala oblíbené selfie. „Původně měl do Kazachstánu cestovat samotný unašeč, ale ukázalo se, že veletržní palác, celý z mramoru, není na takto těžké exponáty stavěný,“ doplňuje marketingový ředitel. V současné době mohou snímek vidět návštěvníci výstavy Czech Industry Photo, která bývá instalována v rámci pracovních veletrhů po celé ČR.

Jak Martin Sychrovský, tak Salim Issa považují wikovické fabriky, výrobky i lidi za mimořádně fotogenické. Není tedy vyloučeno, že se s uměleckými fotografiemi z Wikovu budeme potkávat čím dál častěji.

Příběh unašeče "David Brown"

Planetový unašeč, takřčený David Brown, zná ve Wikovu každý. Spektakulární exponát budí pozornost, kamkoli je přivezen, ať už skutečný, nebo na fotografii. Jeho příběh je krásný, naplněný radostí i smutkem.

Britská společnost David Brown si u Wikovu, svého konkurenta, objednala 10 sad tří planetových unašečů TR1 (20,5 t, průměr 2,9 m), TR2 (11,1 t, průměr 2,7 m) a TR3 (4,4 t, průměr 1,4 m), a to pro v té době nejvýkonnější větrnou elektrárnu na světě korejské firmy Samsung Heavy Industry. Nakonec ale převzala jen 6 sad. Jisté je, že nejméně 2 zamontovala do skříní převodovek a Samsungu skutečně předala. Ten pak celý projekt, z ekonomických důvodů, zastavil.

„Samsung Heavy Industry stihl postavit jen dvě turbíny, v Jižní Koreji a v Levenmouthu, v zátocě u skotského Edinburghu. Právě ta je osazena rotorem neuvěřitelného průměru 171 metrů a je tak největší větrnou turbínou sloužící k vědeckým účelům na světě. Firma ORE Catapult, která ji odkoupila, se totiž zabývá výzkumem mořské obnovitelné energie,“ uvádí Martin Sychrovský.

Co se stalo se zbývajícimi 4 sadami, které Wikov vyrobil? Ty na Britské ostrovy nedorazily, po dohodě s David Brown byly sešrotovány. „Až na jednu, kterou jsme odkoupili pro veletržní účely. O zbývajících čtyřech sadách, které na Ostrovy odcestovaly, nevíme zhoła nic. Tak to někdy s průlomovými projekty bývá,“ uzavírá příběh unašeče „David Brown,“ Martin Sychrovský.

Radost se na ty machry dívat

Otec a syn, kalič a mistr. První je ve Wikovu téměř čtyřicet let, druhý si ještě neodkroutil ani dekádu. Povídat si s Vladimírem a Jakubem Duškovými je jako slyšet šumět les. Nebo sledovat řeku mezi skalami. Kam zavede řeč jeden, tam se vydá i druhý. Všechno plyne, jakoby je nedělila celá generace nebo rozdílné pracovní zkušenosti. Novoroční rozhovor nemůže být příjemnější.

Nač se v roce 2020 těšíte nejvíc?

Vladimír Duška (V. D.): Na nové vnuče.

Jakub Duška (J. D.): Na další přírůstek do rodiny.

Napadá mě citát: Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí.

V. D.: Jsem si jist. Ostatně, že nás vidíte tady a teď spolu, je toho asi nejlepším důkazem.

J. D.: Musím souhlasit s tátou. Vlastně ani nevím, jestli bych se bez zázemí, které jsme doma měli a pořád máme, k Wikovu vůbec pracoval.

Kde tedy začíná váš wikovácký život?

V. D.: Můj hned po vyučení. A na jeho startu stála opět rodina. Ve fabrice pracovali děda i strýc. Svůj první den jsem v kalírně strávil začátkem srpna 1981. Bylo to pro mě všechno nové, protože do té doby jsem působil v ČKD (nynější Wikov) jako pracovník na regulátorech.

J. D.: Mě Wikov přivítal jako řadového dělníka, časem jsem se posunul až do vedoucí pozice. Upřímně, jsem v tomhle ohledu na sebe pyšný. Ve firmě působím už 7 let, přesně od 7. září 2012. Vlastně to zas tak dlouho není, že?

Nastoupil jste jako CNC frézař...

J. D.: Ano. Nejdřív jsem byl u frézky, pak přešel na místo konstruktéra. Je to krásná a kre-

ativní práce. Po pár letech jsem si však začal zahrávat s myšlenkou, že bych chtěl zkusit vést lidi, tým. Ale nebyla příležitost. Až loni, kdy bylo vyhlášeno výběrové řízení na mistra kalírny, jsem do toho šel. Přiznávám, dlouho jsem se rozhodoval. Ale musím říct, že kalírna je nádherná a lidi v ní skvělí.

Upřímně – jaké to je, pracovat s tátou?

J. D.: Fajn. Rád bych ale řekl, že stejně jako na něj, můžu se naprosto spolehnout na celou partu, která v kalírně maká. Velmi dobře mě všichni zaučují, obor znají do nejmenších detailů, jsou profesionální a drží spolu.

V. D.: Můžu taky něco? Když Jakub ukončil studia, doporučil jsem ho nynějšímu výrobnímu řediteli. Měl jsem radost, když jsme sdíleli jednu fabriku a těší mě, když sdílíme jedno pracoviště. Zkušenosti jsem synovi nikdy nenutil, jakmile nastoupil do kalírny, sám si o ně říkal.

Co považujete na práci ve Wikovu za pozitivní?

V. D.: V takto velké firmě je snazší dostávat se k novým technologiím, je tady možnost takzvaně přičichnout k různým typům práce.

J. D.: Mám stejný názor.

Můžete být ohledně technologií konkrétnější?

V. D.: Profese kaliče je velice specifická. Za 40 let, co ji dělám, se neustále posouvá. Rozšiřují se možnosti, jak tepelné zpracování ma-

Vladimír Duška, kalič ve Wikovu od roku 1981

Do fabriky ho přivedla rodinná tradice.

Oceňuje, že se díky Wikovu dostane
k nejmodernějším technologiím.

Zkušenosti z práce v kalírně předává synovi.

Ve volném čase hraje stolní tenis a vyráží do přírody.

Momentálně se nejvíc těší na přírůstek do rodiny.

Jakub Duška, mistr v kalírně ve Wikovu od roku 2012

Jako konstruktér vyhrál výběrové řízení na mistra kalírní.

Říká, že šéf se musí umět rychle rozhodovat
a mít celkový přehled o firmě.

Tepelné zpracování považuje za alchymii,
které je radost být součástí.

Rád sportuje a cestuje.

Momentálně se nejvíc těší na přírůstek do rodiny.

teriálů provádět, jak detekovat vady, měřit výsledky, manipulovat s polotovary. Musíte se orientovat v normách a technických podkladech, zvládnout seřizování, obsluhu a údržbu strojů a zařízení. Pokud bych měl vypíchnout jednu oblast, ve které se technologie mimořádně posunuly, pak je to například cementace.

J. D.: Všechno jde dopředu neuvěřitelnou rychlostí. Tepelné zpracování je řízeno počítačem, procesy jsou kratší, kvalita produktu vyšší, všechno musí být přesnější a efektivnější.

Kolik je ve vaší práci rutiny a kolik kreativity?

V. D.: Odhaduji tak padesát na padesát.

J. D.: Na tuto otázku je těžké odpovědět. Každý den je jiný. Jeden děláte administrativu a fantazii musíte spíš potlačovat (*smích*), jiný řešíte zajímavé úkoly a překážky.

Jakou vlastnost musí kalíč a mistr bezpodmínečně mít?

V. D.: Pracovník kalírny by měl umět takřka všechno. A to pořádně!

J. D.: To je pravda. Musím říct, že je radost se na ty machry dívat. Sám jsem na pozici mistra zatím krátkou dobu, ale myslím, že je důležité rychle se rozhodovat a mít celkový přehled o firmě, abychom jako kalírna nebrzdili další oddělení.

Našel jste recept na vedení lidí?

J. D.: Zdaleka ne. Podle mě žádný neexistuje. Postupem času budu asi moudřejší, dnes můžu říct, že stavím na učení se a individuálním přístupu ke každému člověku. Na středisku mám 13 lidí. Spolehlivých.

Mluvili jsme o štěstí, tak teď o lásce: Je možné práci milovat?

V. D.: Určitě je možné mít ji velmi rád. Těšit se z ní.

J. D.: Pod to se podepíšu. Navíc kalírna, na tu se prostě hezky kouká. Tepelné zpracování je taková alchymie. Každého uchvátí, když se kalí nějaké dílce. Vidíte oheň, jiskry, oblaka páry. Nádhera!

Strach z těch živlů nemíváte?

V. D.: Strach ne, respekt ano.

J. D.: Není to nejbezpečnější prostředí, to si přiznáme. Jde o velice náročnou práci nejen s vysokými teplotami, ale také třeba plyny jako amoniak.

Předpokládám, že si práci domů nenosíte.

V. D.: To se trochupletete. Zrovna v poslední době se u nás o Wikovu a kalírnu mluví poměrně dost.

J. D.: Ale ničemu to nevádí, ne? Když si k tomu dokážeme najít čas i na jiné věci.

V. D.: Jasně, dělají mi ty debaty radost. A kromě nich taky stolní tenis, který ve volnu hraju. Baví mě fotbal, hokej, rád koukám na nejrůznější sporty v televizi.

J. D.: Nezapomeň na houby a výlety. Mít rád přírodu a objevovat nová místa, to jsem si přinesl z domu. Včetně sportování, v zimě i létě. Pozitivní energií nás všechny nabíjí společně strávené chvíle. Je skvělé, že nás v rodině tento rok bude zas o jednoho víc!

Strojírna s baťovskou stopou

Dnešní Sázavan, ostatně jako řada výrobních závodů skupiny Wikov Industry, má zajímavou a dlouhou historii. Málokdo neznalý věci by však kořeny zručské strojírny hledal u obuvnické firmy. Navíc jedné z nejznámějších na světě.

Co všechno se v průběhu uplynulých osmdesáti let odehrálo v areálu závodu na ulici Okružní ve Zruči nad Sázavou? Kdo a proč ho vlastně vybudoval? A jak souvisí s kultovním filmem Lásky jedné plavovlásky? Po předchůdcích Wikovu Sázavan pátral Martin Sychrovský, ředitel marketingu Wikov Industry. „K pochopení historie zručské strojírny je potřeba se podívat do dějin proslulé firmy Baťa. Právě ta se roku 1939 rozhodla vybudovat ve Zruči nad Sázavou jeden ze svých moderních obuvnických závodů a také městskou čtvrť. Od této

chvilky až do konce 20. století ovlivňoval takzvaný Baťovský fenomén ekonomický, sociální, politický a kulturní život nejen města, ale celého regionu,“ vysvětluje M. Sychrovský.

Továrna i město v rozkvětu

Důvodem vzniku nové továrny právě ve středních Čechách byly levné pozemky a dostatek pracovní síly, které se ve Zlíně už nedostávalo. První plány na výstavbu jsou datovány do roku 1938, o rok později koupil koncern Baťa pozemky a začal budovat dvě hlavní haly

na výrobu obuvi. Už v prvním roce dosáhla produkce zručského podniku 233 tisíc párů, o rok později 1,2 milionu párů obuvi.

V letech 1939 až 1945 zaznamenala Zruč nad Sázavou díky příchodu firmy Baťa skutečný rozmach. Podle Baťova hesla „společně pracovat – individuálně bydlet“ vyrostly nové čtvrti rodinných domků se zahrádkami, byla postavena svobodárna, škola, společenský dům. Baťa zároveň produkoval potraviny, provozoval jídelny a restaurace,

vyráběl hračky a oděvy. „Zdánlivě filantropický přístup vedl k jedinému. Většinu peněz, které zaměstnanci vydělali, u Bati opět utratili,“ prozrazuje marketingový ředitel.

Po znárodnění se výroba rozšiřuje o strojírnou

Období růstu však skončilo 24. října 1945, kdy byl podnik znárodněn. „Nejprve se stal pobočným závodem národního podniku Baťa ve Zlíně. Během podzimu 1948 došlo k významnému rozšíření výroby zřízením vlastní strojírnou zaměřené na obuvnické stroje a jejich součásti. V této době se stalo strojírenství trvalou složkou závodu,“ popisuje M. Sychrovský a dodává: „Následně získává fabrika také název, který známe dodnes. Jako Sázavan funguje od 12. října 1950, poté, co je firma Baťa Zlín přejmenována na Svít Gottvaldov n.p. a zruškový závod je z ní vyňat.“

Příští desetiletí nic pozitivního nepřinesla. Snad kromě investice do nové haly pro strojírnou v roce 1965, kde dnes sídlí právě Wikov. Strojírenská část podniku tehdy zaměstnávala víc než 230 lidí, celý Sázavan kolem 3 tisíc. Ročně vyráběl asi 5,5 milionu párů bot.

Ze Sázavanu strojírnou je Wikov Sázavan

Na pokraj krachu se Sázavan dostal po revoluci v roce 1989. „Celý východní exportní trh tehdy zkolaboval,“ vysvětluje Martin Sychrovský. O tři roky později byl z akciové společnosti Sázavan vyčleněn strojírenský závod, který vytvořil dceřinou akciovou společnost Sázavan strojírnou. Obuvnická výroba dál skomírala.

„Konečně se dostáváme do současnosti – v roce 2012 odkoupil Sázavan strojírnou Martin Wichterle a přejmenoval ho na Wikov Sázavan. V té době byla fabrika přeorientována z větší části na kooperační přesné obrábění dílců, s minimálním podílem výroby obuvnických strojů a jejich součástí,“ dodává poslední kousek do historické mozaiky M. Sychrovský.

Wikov Sázavan dnes zaměstnává více než 100 lidí, vyrábí speciální součástky, díly i celé stroje. Mimo jiné pro auto-

matizační linky, tiskařské stroje, převodovky, vibrační stroje, produkuje také kompletní laminovací stroje, pneumatické utahovačky a další. „Na obuvnickou historii už dnes v závodě téměř nenarazíte. To ale neznamená, že na ni zapomínáme,“ podotýká marketingový ředitel Wikov Industry.

Ze Sázavanu do filmu

Josef Kolba

Když se v roce 1965 ve Zruči nad Sázavou natáčel film Lásky jedné plavovlásky, obsadil do něj Miloš Forman také neherce Josefa Kolba. Ztvárnil v něm sám sebe – zaměstnance obuvnické firmy Sázavan. Kolegyní mu byla Jana Břejchová v roli obuvnické učnice Anduly. O Josefu Kolbovi neexistuje mnoho informací, soukromí si bedlivě střežil. Zmíňme ale, že vynikající herecký výkon předvedl také v dalším Formanově filmu Hoří, má panenko (dokonce v dvojroli), vidáme ho i v komedii Hogo fogo Homolka, Dívka na koštěti nebo filmu Návraty.

František Jankto: Život a práce v ruské Tverí

Když se v březnu 2019 otevřel podnik Виков - Редукторные системы (WRS), měl už František Jankto v Ruské federaci vyřízenou registraci a pracovní povolení. Do Tverí ležící v západní části země vyrazil totiž o dva měsíce dřív. S cílem nastartovat a rozjet WRS strávil ve městě na Volze deset měsíců.

Ruský podnik ПК Транспортные системы (PKTS) montuje a dodává vlastní tramvaje - pro český Wikov Industry jde o partnera s velkým potenciálem. Vytvořením společného podniku vznikl prostor pro rozšíření jejich portfolia, plánuje se montáž bloků motor-převodovka pro příměstské vlaky a montáž převodovek pro metro. „Nově vzniklý WRS si pronajímá 600 m² v montážní hale PKTS, celá budova právě prochází rekonstrukcí. Vnitřní prostory jsou vybavovány novou technologií a stroji,

v roce 2020 začnou zaměstnanci s kompletní montáží tramvají,“ říká František Jankto s tím, že tverská fabrika je druhým závodem PKTS, další funguje v Petrohradu.

Od podpisu smlouvy k převodovce číslo 301

Jednání vedoucí ke slavnostnímu otevření WRS započala v září 2018, kdy byla mezi Wikovem a PKTS podepsána smlouva. Následující kvartál věnovali partneři přípravě, zahájení prací na rekonstrukci výrobní haly, nákupu

zařízení a vybavení. „Já jsem do projektu naskočil loni v lednu. Odcestoval jsem do Tverí a kromě administrativních záležitostí spojených s pracovním pobytem mě čekal například nábor a zaškolení ruských pracovníků. Našel jsem si samozřejmě bydlení a postupně se začal v oblasti orientovat,“ popisuje F. Jankto.

Následující měsíce patřily zmíněnému otevření podniku (březen 2019), dodání prvních komponentů pro montáž

(duben 2019), smontování a záběhu první převodovky (květen 2019) až smontování a záběhu sté převodovky (červen 2019). „V den mého odjezdu domů, tedy 31. října, byla montována převodovka pro tramvaje s pořadovým číslem 301. Ve společném podniku s kapacitou 6 převodovek za směnu pracovalo 15 lidí. Do konce února 2020 má být hotovo 640 kusů převodovek,“ vypočítává Wikovák.

Zkušenosti, na jaké se nezapomíná

Pobyt v Rusku byl nelehký, zato velmi inspirující. „Je jasné, že člověk není celou dobu v práci. Musí nějak vyžít, dostat se do zaměstnání, najít se, nakoupit, vyplnit volný čas. Nejhorší

byly víkendy. Přesto myslím, že se mi podařilo Tver a okolí poznat a získat zkušenosti, na které nezapomenu.“

Město Tver bylo založeno ve 12. století, v letech 1931-1990 neslo jméno Kalinin. Leží na horní Volze, mezi Moskvou a Petrohradem. Počtem obyvatel je srovnatelné například s Brnem. František Jankto se ubytoval v novostavbě na okraji Tveri. Dům je součástí moderního komplexu pro 25 tisíc obyvatel, nechybí v něm obchody, školky, školy.

„Do práce jsem to měl asi 4 kilometry, někdy jsem je absolvoval pěšky, ale častěji autobusem. Je to spíš mikrobuses, který sice má své trasy a číslo linky, ale zastaví, kde si řeknete, nebo ho stopnete. Zažil jsem i nastupování na křižovatce. Samotná jízda je docela adrenalin,“ směje se. Za zajímavou považuje také cestu taxíky, které si účtují mnohem nižší sazby než u nás, lze je objednat přes mobilní aplikaci a platbu uhradit kartou. Ani vlaky neušly jeho pozornosti: „Do dosahu 100 kilometrů, třeba na letiště, jsem jezdil rychlovlakem Lastočka, což je vlašťovka. Jezdí rychlostí až 155 km/h, trasu Tver-Moskva zvládne za 1 hodinu a 20 minut. Zkusil jsem i rychlovlak Sapsan, tedy sokol, jezdící až 220 km/h. Do Petrohradu mu to trvá asi 2,5 hodiny.“

Známa ruská pohostinnost

Také nakupování je v Tveri zážitek. Nechybí velká obchodní centra ani malé tržnice. Právě ony zaujaly Wikovák nejvíce. „Najdete tam mnoho exotických produktů, ovocem začínaje, sladkostmi konče. Ryby, to je kapitola sama pro sebe – sušené, uzené, nakládané i živé, od úhořů přes kapry, lo-

sosy a jesetery. Maso v jakékoli podobě. Mléko rozlévané z kbelíků, desítky druhů medu skladovaného stejným způsobem.“

Rusové jsou velmi pohostinní, rádi se baví. „Rád jsem přijímal pozvání na daču, tedy chatu. Takový šašlik připravený na otevřeném ohni přímo v lese... to se musí zažít. Nepije se jenom vodka, ale i čaj. Největší zážitek byl čaj ze starého historického samovaru vytápěného dřevem. Nepopsatelné,“ vzpomíná František Jankto.

Ani pivo není špatné

„Navštívil jsem i ruskou baňu. Sice ne soukromou, městskou, ale byla perfektně vybavená a s velkým bazénem. Představte si něco jako saunu. V baňe strávíte celé odpoledne i déle. Je to setkání lidí, kde se dobře povídá, dobře jí a pije dobré pivo. Mezitím si odskočíte do potírny, kde vás vymrskají březovým nebo dubovým košťátkem. Potom rychle zaplavat si do bazénu, zpět do tepla a odpočinout si u dobrého jídla...“ popisuje další z nevšedních chvil František Jankto.

Když se zeptáte na místní pivo, přidá jasný názor: „Nejsem pivař, ale ruské pivo vařené podle českého receptu nemá chybu. Nejčastěji se pije Žiguli, ovšem najdete i mnoho místních specialit. Zkoušel jsem rajčatové pivo, to nikomu nedoporučuji. Naopak višňové nebo malinové je vynikající. Čokoládové nebo medové nic moc.“ Nakonec se stal sběratelem piv s nevšedními názvy – ochutnal Divočáka, Dva bobry, Veverku, Bílého králíka, Chlupatého kocoura i Modrou housenku.

Minout nemohl ani cirkus, který má v Rusku každé město. Tříhodinové představení s profesionálními artisty prý stálo zato. Samotný cirkus je velká zděná budova se zázemím, v Tveri má vyměnitelné jeviště. Výbornou atmosféru zažil na hokeji. Místní klub je B týmem známého Dynama Moskva, současný kapitán ruské reprezentace Kovalčuk z Tveri pochází.

„Svůj pracovní úkol jsem v Tveri splnil, domů jsem se vrátil bohatší o mnoho zážitků. Nadešel čas předat štafetu,“ uzavírá František Jankto a nezapomene dodat, že je rád zpátky doma, v Hronově. „Přeji společnému podniku další úspěšný rozvoj a svému nástupci chuť poznávat, učit se a předávat naše wikovické zkušenosti dál.“

Wikováci hledají Wikováky

Nejlépe svou práci a prostředí firmy dokáže popsat ten, kdo je zná do posledního detailu. Zároveň zvládne odhadnout schopnosti budoucího kolegy. Wikov se proto rozhodl podpořit získávání nových zaměstnanců prostřednictvím doporučení Wikováků. A ohodnotil ho příjemnou odměnou.

„Každý ze zaměstnanců Wikov MGI, vyjma personálního oddělení, může na vypisovanou volnou pracovní pozici doporučit vhodného kandidáta. Pokud projde výběrovým řízením, nastoupí do hlavního pracovního poměru a setrvá v něm nejméně 12 měsíců, náleží návrhovateli odměna v celkové výši 30 tisíc korun,“ vysvětluje personální ředitelka Lucie Kejzlarová Erlebachová.

Wikov tuto formu odměny v minulosti již používal. Loni na podzim zaměstnanci přišli s tím, že by ji chtěli zpět a vedení souhlasilo. „Není to tedy žádná novinka, i když má trochu jiná pravidla. Wikováci hledají Wikováky, to je skvělá příležitost, jak rozšířit vlastní tým o kolegy, se kterými se dobře spolupracuje a které je fajn potkávat v práci,“ dodává personální ředitelka.

422

zaměstnanců
u nás pracuje

28

zaměstnanců
nastoupilo za 4Q

1Q **17** 3Q **17**

2Q **15** 4Q **15**

pracovní jubilea
za jednotlivé kvartály

září, říjen, listopad, prosinec

CHTÍT VÍC...

... to je Wikov!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY!

Projektový manažer • Brusič • Soustružník
• Nákupčí • Zkušební technik • Údržba elektro

☎ 491 488 111 ✉ pracehronov@wikov.com

Více na www.chtitvic.cz nebo na www.wikov.com/cs/kariera

Kapři, cukroví, punč, muzika... Šťastné a veselé, Wikováci!

Tradice k Vánocům patří. Takže je jisté, že ani letos se zakončení roku neobešlo bez „kaprování“. Oblíbené rozdávání kaprů tentokrát vyšlo na 23. prosince. Wikováci si prý tuhle sladkovodní rybu nejraději připravují v trojbalce, nebo na medu, nebo na česneku, nebo na černo s kořením... Jaký byl váš štědrovečerní kapr?

Oproti loňskému roku vycházel termín méně šikovně, a to na celozávodní dovolenou, ale ani to od rozdávání kaprů neodradilo. Kapři byli v den vydávání čerství a nemuseli před přípravou na sváteční tabuli do mrazáku. „Podobně jako minulý rok, také tentokrát rozdali lidé z managementu firmy v čele s generálním ředitelem kolem 400 kaprů, živých asi 75, podle toho, jak si je na konci listopadu zaměstnanci objednali,“ prozrazuje Lucie Kejzlarová Erlebachová, personální ředitelka.

Zajištěny byly také rohlíčky, linecké a další vánoční dobroty, punč i muzika. „O cukroví se stejně jako loni postarala nezisková organizace Pferda poskytující sociální služby dospělým lidem s mentálním a duševním postižením. Jejich svěřenci pečou naprosto luxusně, takže cukroví jsme měli celých 10 kilo,“ uvádí L. Kejzlarová Erlebachová.

Akci pořádá top management Wikovu, chystá ji vždy od října. Kromě objednání kaprů, cukroví a dostatku punče, je dobré si včas rozdělit úkoly. Musí se zajet pro kádě, vybrat koledy nebo vyřešit ozvučení. O kterou funkci je v or-

ganizačním týmu největší zájem? „O místo u výlovu kaprů z kádě,“ směje se personální ředitelka a všem Wikovákům děkuje: „Jako každý rok, i tentokrát jsme si dobře popovídali a přijali mnoho přání hezkých svátků. Tradice se přeci mají ctít.“

Běháme za Wikov

Dvacítka Wikováků se 19. října 2019 před polednem postavila na start tradičního Běhu Hronov-Náchod. Před radnicí v Hronově nebyli sami, 62. ročníku silničního závodu se účastnilo přes 600 běžkyň a běžců. Ti nejlepší zdolali trasu k náchodské radnici za necelou půlhodinku. Přesně 8 850 metrů!

„Wikov pro běžce opět připravil mistrovství v silničním běhu a uděloval medaile, diplomy a nejlepšímu borci vítězný pohár,“ popisuje Petra Kaněrová, specialistka marketingu Wikov. Gratulovat je potřeba všem účastníkům, vyzdvihnout výkony vítězů je ale povinnost. První místo v absolutním pořadí neobsadil nikdo jiný než Martin Šupich. V těsném závěsu za ním doběhl Michal Krtička, třetí pozici nejlepšího běžce za Wikov „urval“ Jakub Jandáček. „Běželo se skvěle a počasí nám přálo,“ shodují se závodníci.

S ozubeným kolem za kulturou i sportem

V zimě je prý lépe zůstat za kamny. V našem kraji našťěsí mnoho peciválů nebydlí, takže se můžeme potkávat po celý rok. Wikov řadu smysluplných aktivit a firem dlouhodobě podporuje. Logo s ozubeným kolem se tak právě v těchto dnech objevuje třeba na vstupenkách, lyžařských kombinézách nebo zdi bazénu.

Adventně laděné charitativní koncerty pořádané Davidem Novotným se také díky sponzoringu Wikovu uskutečnily v divadlech v Polici nad Metují, v Náchodě, Broumově, Hronově, Jaroměři a Novém Městě nad Metují. Volné lístky na krásnou předvánoční událost měli k dispozici samozřejmě i Wikováci.

Velkou radost a skvělé jméno dělají firmě mladí lyžařští běžci oddílu Wikov Ski Skuhrov. „Sportovní klub patří k našim největším sponzorovaným projektům. Zimní oddílový areál má v Deštném v Orlických horách. V rámci tréninků se k nim můžete připojit,“ tlumočí nabídku vedení oddílu specialistka marketingu Petra Kaněrová s tím, že po domluvě mohou Wikováci zapsat potomky také do výuky běžeckého lyžování pod dohledem vyškolených trenérů.

Do třetice jmenujme plavce, kteří si díky podpoře mohou dopřát lepší tréninkové podmínky. „Kdo chodí plavat do náchodského bazénu, jistě si všiml velkého banneru Wikov na jeho stěně,“ komentuje P. Kaněrová spolupráci s plaveckým oddílem TJ Delfín, za který závodí i český olympionik Pavel Janeček.

Do května podpoříme dalších jedenáct klubů

Princip mikrosponzoringu je jednoduchý – zaměstnanci navrhnou, který spolek nebo akce by ve svém okolí rádi podpořili, vedení Wikovu podle daných kritérií vybere vhodné kandidáty a vylosuje z nich vítěze. Tentokrát bylo ze 14 vylosováno 11 žádostí, předkladatelé v součtu získají 60 tisíc korun. A to na projekty, které uspořádají od 15. listopadu 2019 do 15. května 2020.

„Těm, kdo měli tentokrát štěstí, gratulujeme. Těšíme se na setkání při některé z aktivit. Další kolo mikrosponzoringu vyhlásíme v dubnu 2020. Připravte si návrhy a zkuste štěstí,“ vybízí Wikováky Petra Kaněrová, specialistka marketingu.

Zimu si bez Wikovu už nedokážeme představit

Kdo miluje lyže, hory a dobrou partu, zcela jistě už natrefil na někoho ze spolku Wikov SKI Skuhrov nad Bělou. Oddíl běžeckého lyžování je znám jako pořadatel Orlického maratonu a dalších klání, jeho odchovanci sbírají medaile na domácích i mezinárodních závodech.

Každý rok věnuje Wikov MGI řádově statisíce korun do sponzorování kulturních i sportovních aktivit nebo organizací. „Jsme přesvědčeni, že nedílnou součástí naší existence je i podpora a kultivace veřejného života. Coby významný zaměstnavatel místních lidí jim chceme zpříjemňovat volný čas a přispět k jejich spokojenosti,“ rekapituluje ve zkratce důvody sponzoringu marketingový ředitel Martin Sychrovský.

Od roku 2016 se tak logo strojírenské firmy objevuje i na dresech lyžařů oddílu Wikov SKI Skuhrov. Jeho místopředseda si nejvíce cení dlouho-

dobých vztahů s Wikovem a zároveň změn, které se díky němu nastartovaly. „Vstup tak významného sponzora pomohl například hned v roce 2016 k rozhodnutí profesionálního trenéra Petra Michla o setrvání v oddíle. Účastník několika olympiád tehdy dostal nabídku trénovat mužskou reprezentaci ČR. Ale zůstal, naši dorostenci a junioři díky němu získali několik mistrovských titulů ČR,“ uvádí místopředseda klubu Miloš Zeman. Zmiňuje i účast člena oddílu s portugalským občanstvím na MS 2019 v klasickém lyžování v Söldenu, v kombiněze Wikovu.

Vrcholnou akcí sezony je každoročně Orlický maraton zařazený do série závodů SKI TOUR, v příštím roce bude zřejmě zařazen i do mezinárodního seriálu VISMA CLASSIC, stejně jako Jizerská 50. Nejen přípravou a účastí na „velkých“ závodech však oddíl žije. Pořádá také otevřené tréninky na lyžích pro Wikováky, zimní závody pro

děti a dospělé nebo letní běžecký závod. „Na všech akcích se zaměstnanci Wikovu a jejich děti objevují. Partnerství tak získává další rozměr,“ říká M. Zeman.

Ostatně dětem věnuje Wikov SKI Skuhrov maximální péči. Podle místopředsedy oddílu rozvíjí běžecké lyžování tolik potřebnou všestrannost. Kromě lyžařských aktivit však nabízí i přípravu na přespolní běh, vodácké akce, soustředění na horách či gymnastickou průpravu. „Aby dítě u sportu vydrželo, musí chtít především rodiče. Máme v oddíle převážně sportovně založené rodiče, proto jim nedělají problémy náročné dojíždění za sněhem, údržba lyží, přípravy na závody. Co nám nejvíce chybí? Jsou to úspěšní čeští vrcholoví sportovci, vzory pro nastupující generaci lyžařů. Slabší je také podpora státu. A bohužel, trápí nás i špatné sněhové podmínky,“ doplňuje Miloš Zeman.

EkoWikov aneb Jak je to se sklem

Sklenice, lahve, okenní tabulky, dózy na kosmetiku. Čas od času je potřeba tyto výrobky vyměnit za nové. Pokud jste příznivci třídění, máte jedničku s hvězdičkou. Jen si dejte pozor, abyste sklo separovali správně.

Počet třídičů roste

Poslední statistiky ukazují, že odpad aktivně třídí 73 procent obyvatel ČR. V roce 2018 bylo vyříděno a zrecyklováno 139 tisíc tun skla (o 6 tun více než v roce 2017). Za nárůstem můžeme vidět jak osvětu, tak zvyšující se počet kontejnerů na sklo. Česká republika jich má přesně 89 244. Jistě to tedy k zelené, bílé nebo zelenobílé nádobě nemáte daleko.

Bílé kontejnery mizí

Ano, kontejnery k odložení nepotřebného skla mívají různé barvy, protože každá obec má jiný systém nakládání s odpady. Platí, že do bílého patří sklo čiré, do zeleného barevné a tabulové. Pokud jsou v obci rozmístěny jen

kontejnery zelené barvy, pak do nich přijde veškeré sklo – barevné, čiré i tabulové. Počet bílých kontejnerů obce úmyslně snižují, protože zpracovatelské firmy už dokážou s víc než 90procentní přesností roztřídit sklo na čiré a barevné při strojové separaci. Snižují tak náklady na přistavování a vyvážení kontejnerů, o které je potřeba se také průběžně starat (čistit, nahrazovat poškozené apod.).

S vymýváním ani víčky si hlavu nelamte

Mezi největší předsudek, který kolem třídění skla panuje, patří, že se musí před odložením do odpadu vymýt a zbavit víčka. Raději separujte skleničky od jogurtů nebo lahve od sirupů nevymyté, než abyste je házeli do

koše na směsný odpad. Třídící linky si s nimi už poradí. Navíc ušetříte vodu k vymytí. Sem tam nějaké víčko na hrdle také nevádí.

Na třídičkách sklo nejprve předčistí, odstraní z něj zbytky nežádoucích příměsí a nadrtí. Pak putují střepy do separátorů, které oddělí kovy, keramiku, kamení, olovnaté a netavitelné sklo. Následně je vyříděno sklo bílé a barevné, z něj pak zelené a hnědé. Tady už do procesu vstupují požadavky skláren, které druhotnou surovinu nakupují.

Uvádí se, že každá skleněná lahev je z 50-80 procent vyrobena z recyklovatelného skla.

Kalendář

Začátek roku bývá plný předsevzetí a velkých plánů. Wikováci ale na nový list v kalendáři čekat nemusejí. Nápady či inovace jsou jejich denním chlebem. A tak jsou před nimi jak akce tradiční, tak úplně nové. Ať se daří!

Leden

V lednu žádné akce nemáme, tak nás aspoň sledujte na sociálních sítích.

 WikovHronov wikov_mgi
 Wikov - HR

Únor

1. 2.

Wikov SKI Skuhrov pořádá Orlický maratón - firemní štafety 3 x 3 km klasicky v Deštném v Orlických horách. Wikov se také do tohoto závodu zapojí se svými týmy z různých oddělení.

25. - 27. 2.

Zahajujeme veletrhy v roce 2020 účastí na tradičním veletrhu Tire Technology v německém Hannoveru. Na gumařský veletrh tak plánujeme vzít i našeho plechového parťáka s motorem.

Březen

7. - 14. 3.

Tradiční Zimní lyžařský pobyt dětí Wikovu se koná o jarních prázdninách v Horní Malé Úpě. Pod vedením Wikováků bude tábor opět plný soutěží a nejrůznějších zábavných a sportovních aktivit pro děti. Doufejme tedy, že počasí jim bude přát a sněhu bude plno!

20. 3.

I když začíná kalendářní jaro, my ještě zůstaneme na ledě. Tento den se totiž koná druhý ročník Wichtlerova poháru. Jedná se o hokejový turnaj firem Wikov MGI, Wikov Gear a BOMMA, tentokrát na ledě ve Světlé nad Sázavou. Přijdete nám fandit?

25. - 26. 3.

V Amsterdamu se koná veletrh Plastics Recycling Show. Protože nás téma recyklace velmi zajímá, navštívíme tuto událost letos poprvé, abychom zjistili nejen nejnovější trendy v recyklování, kam se ubírá technologie, kde jsou možnosti pro Wikov, ale také, zda příště veletrh navštívíme i jako vystavovatel.

